

Habruta Night This Tuesday 3.26.19

<u>9 PM</u>

The Question for this week:

If one is taking an early morning flight and he has two options:

- 1) Pray standing but before sunrise
- 2) Pray sitting on the plane after sunrise

Which one should he choose?

Terms get familiar:

<u>dawn</u>-עמוד השחר

משיכיר about 30 mintues after dawn, there's enough light outside to see your friend from a walking distance. On chart-"earliest time for tallit" ביץ החמה sunrise

רבים שמתוך כך תפלתו נשמעת: עד כמה. זמנה להתפלל:

עד פרסה. אבל לא לאחר שהלך פרסה. ובה"ג מפרש עד כמה יבקש לילך שיהא לריך להתפלל עד פרסה אפי" אין לו לילך

אלא עד פרסה אבל דרך פחות מפרסה אין לריך להתפלל תפלה

זו: רב ששם. מחור עינים הוה:

מהיות טוב אל מקרא רע. הואיל

ואני יכול להתפלל מעומד שהרי

חבורתי עומדת לא אקרא רע

להתפלל מהלך ואע"ם שמותר: וכי

מטי לביחיה בעי מהדר לללויי.

שהרי לא התפלל כלום מתפלת

יית: שחין דעתו מיושכת עליו.

שקשה עליו עכוב הדרך: לכוין

כדבעינן למימר תל שהכל פונים

בו: חחורי כים הכפורם. במערב

העזרה היו י"א אמה חלר מכותל

בית קדשי הקדשים לכותל מערבי

של עזרה והעומד שם מחזיר פניו

לבית הכפורת למזרח: הוו מקדמי.

קודם היום: נקרון ובספינה.

איכא בעתותא דמיא: קורא ק"ם.

ימתין עד שיגיע זמן ק"ש ויקראנה

עדיף. שיכול לכוין את לבו לפיכך

היו מקדימין להתפלל מעומד

בביתם שלא יצטרכו להתפלל בדרך

במהלך: כשכחה דרגלה. שלפני

פסח פועלרת וסוכות. ומרימר בעירו

ומר זוטרא בעירו היו הדרשנים

ושחרית היו העם הולכים לבית

המדרש וכשמגיע זמן ק"ש קורין

ומתפללים איש איש לבדו ולכך

הם היו מאספין להם י' שחרית

קודם שילכו לבית המדרש וקורין

ק"ש ומתפללים בסמיכת גאולה

לתפלה והדר נפקי לפרקא ודרשי:

ומללי בהדי לכורה ל"ג: רב השי. היה

ראש ישיבה במתא מחסיא ודורש והוא

לא היה מתפלל קודם בית המדרש

אלא כשמגיע זמן ק"ש לוחש הרבה

יחד למתורגמן העומד לפניו ובעוד

שהמתורגמן משמיע לרבים הוא קורא

את שמע וסומך גאולה לתפלה ומתפלל

מיושב שלא היה רוצה לצאת שלא

להטריח את הלבור לקום מפניו: בהדי

לבורא. בשעה שהלבור נשמטין

ומתפללין. אי נמי בהדי לבורא כמו שהוא יושב בתוך הלבור כלומר שאינו

יולא. וכי הוה אתי לביתיה חוזר ומתפלל

מעומד לכוין את לבו: טריחא לי

מילחה. לחחר בית המדרש עד

ולוי. שמתפללין קודם היום בביתם

מעומד ולא תלטרך לב' תפלות ומשום מסמך גאולה לתפלה כיון

דמללו קודם ק"ש לא קפדי: לא

חזיכן להו לרבכן קשישי מיכן דעבדי הכי. שיקדימו תפלה לקריאת שמע

הלכך כיון דממתין מתפלה עד

זמן ק"ש מלוה לסמוך תפלה אחר

גאולה לפיכך מתפלל מיושב במקומו

ולפי שחין דעתו מיושבת עליו כ"כ

בותנר' אין מפלם המוספין אלא

עיר. לא מקנוה

בלבור. חבר עיר חבורת העיר. לה ליחיד: משמו. של

פריך היינו ח"ק אליבא דראב"ע: גבו' יחיד שלא נחבר עיר. יחיד

הדר בעיר שחין שם עשרה לת"ק

ראב"ע: כל מקום

בתבר

לחזור ולהתפלל בביתו:

.17

דורש והעם נשמטים

חת הרוחות. לפד

ואח"כ יתפלל:

והדרשו

ארן

מפלה מעומד

ל) וכ"ק פל:), כ) תוספתל פ"ג הי"ח, ג) תוספתל פ"ג הט"ז, ד) תוספתא פ"ג הי"

תורה אור השלם ו. כּי יַצָּא עַמְּךְ לִמְלְחָמָה עַל איָבוּ בּדְרָךְ אָשֶׁר תִשְלָחִם וְהַתְּפָּלְנוּ אָל יִי דָּרָךְ הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרָת בָּהּ וְהַבֵּיִת אֲשֶׁר בָּנָתִי לְשְׁמֵּךְ: מלכים א ח מד מלכים א ח מד 2. וְשָׁבוּ אַלִיךְ בְּכָל לְכָבָם

וככל נפשם בארץ איכיהם אַשֶּר שְבוּ אֹתָם וְהַתְּפּלְלוּ אַלוּךְ דָּרָךְ אַרְצָם אַשֶּׁר נָתַתָּה לאָבוֹתָם הָעִיר אָשֶׁר בְּחַרְתָּ וְהַבִּיִת אֲשֶׁר בְּנִיתִי לשמה: מלכים אח מח 3. וְגָם אֶל הַנְּכְרִי אֲשֶׁר לֹא מִעְמָּךְ יִשְׁרָאֵל הוא וּבָא מאָרץ רחוקה למען שמור הגדול ויִדף הַחַוּקה ווְרוֹעַרְ הַנְטוּיָה וּבָאוּ וְהִתְּפַּלְלוֹ אֶל הבית הוה:

יויה. דברי הימים ב ו לב בהעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה יהודו אֶת שְמֶךְ וּמֵחַטָּאתָם ישובון כִּי תַּעֲנָם: מלכים א ח לה במגדיל דויד צוארך

כ. לבייות אלף המגן בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים:

שיר השירים ד ד

הגהות הב״ח

(א) תום' ד"ה אכוה וכו' לא היו יולאין כלל בתפלה דיום כיון דעדיין אינו יום:

גליון הש"ם

גמ' היה עומד אחורי בית הכפורת. עי כרביע יונה פ"ק קף י ע"ל וכדף הספכ לף ה' ע"כ: רש"י ד"ה ד"ה בשבתא דרג'א וכדי ועצרת. עי לעיל י"ז ע"ב כרפ"י ד"ה שכח ומומ' שם ד"ה מכי שומום ומומ' שם ד"ה מכי

מוסף תוספות

א. בתוס' רי"ש הוסיף, ואיהו נמי לא עביד עובדא כר״ח אלא משום מהיות טוב וכו' שבלאו הכי היה לו לעמוד להמתין לר"ח. ב. בתוס׳ רי״ש הוסיף, כיון שהולך רכוב על בהמתו שהולך לצרכו. ג. בתוסי רי"ש כתב. דאפי' ר' אשי דבסמוך לא פליג עלייהו אלא לא חזינן לרבנן קשישי הוא דקאמר.

רב ניסים גאון

אמר ליה אוקמן לדידי נמי ואצלי מהיות טוב אל זקרא רע. התם בבבא קמא כפרק מרוכה (ד' פא) אמרינן מהלכין בשבילי הרשות שלמה אמרה כדתניא הרי שכלו פירותיו מן השדה ואינו מניח בני אדם ליכנס בתוך שדהו מה הבריות אומרות עליו מה הנאה יש לו לפלוני ומה הבריות מזיקות אותו עליו הכתוב אומר מהיות טוב אל תקרא רע ומתמהינן מהיות טוב אל תקרא רע קרא הוא ומתרצי׳ אין כתיב כי האי גוונא (משליג) אל תמנע טוב מבעליו:

נישתף נפשיה. אל יתפלל תפלה קלרה בלשון יחיד אלא בלשון

והיכי מצלי לה. אתפלת הדרך קאי ורג ששת אמר אפי׳ מהלך וקי"ל כרב ששתא ומיהו בתוספ׳ פסק ה"ר יוסף כרב מקדה וכן רב הלפס פי׳ דרב מקדה עדיפה ליה טפי: בואי איכא בין הביננו לתפלה קצרה. מימה לימה דהיכה

בינייהו דתפלה קלרה אינו מתפלל אלא במקום סכנה והביננו מתפלל אפילו שלא במקום סכנה וי"ל דהכי קא בעי מאי בינייהו כל א׳ במקומו תפלה קלרה במקום סכנה במקום סכנה: והביננו שלא הלכה כרבי. שלא ירד למטה ואפי שלא במקום סכנה

ואפילו במהלך מתפלל ואינו לריך להחזיר פניו כנגד ירושלים::

היה עומר כח"ל יכוין כנגד ארץ ישראל. ול"ג לבו דאפניו קאי

כדקתני סיפא היה עומד במזרח מחזיר פניו למערב:

לתלפיות תל שכל פיות פונים בו. וכהך שמעתתה קי"ל וכן מסקינן בלא יחפור (ב"ב כה:)

דקאמר אחון דקיימיתון ללפונא דא"י אדרימו ולא כהני אמוראי דלעיל (שם) דפליגי אי השכינה במורח או במערב עכשיו אנו במערבה של א"י על כן אנו פונין למזרח:

אבוה דשמואל ולוי הוו מקדמי ומצלו. פירש רש"י קודם עמוד השחר ולא נראה דאם כן לא היו יולאין בו כלל (ה) דעדיין אינו יום לכך נראה כפיי ר״ח דמשעלה עמוד השחר קאמר והוו מקדמי קודם הנן החמה קאמר ועדיין אינו עיקר זמן תפלה: מסמך נאולה לתפלה עדיף. מלהתפלל מעומד והכי פסקי בה"ג הלכה כר"ש בן אלעזר ומשמע די"ח ברכות מותר להתפלל בדרך במהלך ואין לריך לעמוד וא"ת ומ"ש מהביננו דמסקינן לעיל דמעומד דוקא וי"ל דשאני הביננו שהיא קצרה ואין כאן בטול דרך כ"כ כמו בי"ח ברכות ועוד פירש הר"ם דהכא כי הדר לביתיה מללי מעומד כדאמרינן בסמוך רב אשי מללי בהדי לבורא ביחיד מיושב כדי לקרות ק"ש בשעתה וכי הדר לביתי" מללי מעומד ור״ח פסק כחבוה דשמוחל ולוי ומיהו מדקחמרי רב חשי לא חזינן לרבנן קשישי דקא עבדי הכי משמע דחין הלכה כמותם: מ"ג

לישתף איניש נפשיה בהדי צבורא היכי נימא יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתוליכנו לשלום וכו' אימת מצלי אמר רבי יעקב אמר רב חסרא משעה שמהלך בדרך עד כמה אמר רבי יעקב אמר רב חסדא בעד פרסה והיכי מצלי לה רב חסדא אמר מעומד רב ששת אמר יאפילו מהלך רב חסרא ורב ששת הוו קאזלי באורחא קם רב חסרא וקא מצלי א"ל רב ששת לשמעיה מאי קא עביד רב חסדא אמר ליה קאי ומצלי א"ל אוקמן נמי לדידי ואצלי "מהיות טוב אל תקרא רע. מאי איכא בין הביננו לתפלה קצרה יהביננו בעי לצלויי ג' קמייתא וג' בתרייתא וכי מטי לביתיה לא בעי למהדר לצלויי בתפלה קצרה לא בעי לצלויי לא ג' קמייתא ולא ג' בתרייתא וכי מטי לביתיה בעי למהדר לצלויי והלכתא הביננו מעומד תפלה קצרה בין מעומד בין מהלך: היה רוכב על החמור וכוֹי: ת"ר יחיה רוכב על החמור והגיע זמן תפלה אם יש לו מי שיאחז את חמורו ירד למטה ויתפלל ואם לאו ישב במקומו ויתפלל רבי אומר יבין כך ובין כך ישב במקומו ויתפלל לפי שאין דעתו מיושבת עליו אמר רבא ואיתימא רבי יהושע בן לוי הלכה כרבי: ית"ר יסומא ומי שאינו יכול לכוין את הרוחות יכוין לבו כנגד אביו שבשמים שנא' יוהתפללו אל ה' היה "עומד בח"ל יָכָוין אָת לבו כנגד ארץ ישראל שנא' יוהתפללו אליך דרך ארצם היה עומד בארץ ישראל יכוין את לבו כנגד ירושלים שנאמר יוהתפללו אל ה' דרך העיר אשר בחרת היה עומד בירושלים יכוין את לבו כנגד בית המקדש שנאמר יוהתפללו אל הבית הזה היה עומד בבית המקדש יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים שנאמר יוהתפללו אל המקום הזה היה עומד בבית קדשי הקדשים יכוין את לבו כנגד בית הכפורת •היה עומד אחורי בית הכפורת יראה עצמו כאילו לפני הכפורת

נמצא עומד במזרח מחזיר פניו למערב

במערב מחזיר פניו למזרח בדרום מחזיר פניו לצפון בצפון מחזיר פניו לדרום נמצאו כל ישראל מכוונין את לכם למקום אחד א"ר אבין ואיתימא ר' אבינא מאי קראה יכמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות תל שכל פיות פונים בו: מינטים. נססר כים המדרם עד שבוה דשמואל ולוי "כי הוו בעו למיפק לאורחא הוו מקדמי ומצלי וכי שאתפלל: ולעביד מר כאבוה דשמואל הוה ממי זמן ק"ש קרו כמאן כי האי תנא דתניא ייהשכים לצאת לדרך מביאין לו שופר ותוקע לולב ומנענע מגילה וקורא בה וכשיגיע זמן ק"ש קורא השכים לישב בקרון או בספינה מתפלל וכשיגיע זמן ק"ש קורא רשב"א אומר בין כך ובין כך קורא ק"ש ומתפלל כדי שיסמוך גאולה לתפלה במאי קמיפלגי מר סבר תפלה מעומד עדיף ומר סבר מסמך גאולה לתפלה עדיף מרימר ומר זומרא הוו מכנפי בי עשרה בשבתא דרגלא ומצלו והדר נפקא לפרקא רב אשי מצלי בהדי צבורא ביחיד מיושב כי הוה אתי לביתיה הדר ומצלי מעומד אמרי ליה רבנן ולעביד מר כמרימר ומר זומרא אמר להו מריחא לי מלתא ולעביד מר כאבוה דשמואל ולוי אמר להו לא חזינא להו לרבנן קשישי מינן דעבדי הכי: מתני' ר' אלעזר בן עזריה אומר אין תפלת המוספין אלא בחבר עיר וחכ"א יבחבר עיר ושלא בחבר עיר ר' יהודה אומר משמו כל מקום שיש שם חבר עיר יחיד פמור מתפלת המוספין: גמ' ר' יהודה היינו ת"ק איכא בינייהו יחיד שלא בחבר עיר ת"ק סבר פטור ור' יהודה סבר חייב א"ר הונא בר חיננא אמר ר' חייא בר רב הלכה כר' יהודה שאמר משום ראב"ע א"ל רב חייא בר אבין שפיר קאמרת דאמר שמואל מימי לא מצלינא צלותא דמוספין ביחיד

עין משפט נר מצוה

ם א ב טוש"ע ח"ח פר קי סעיף ז: סא ג טוש"ע שם סעיף ד: סב ד ה מי" פ"ב מהלי תפלה ה"ב [וספ"ד] טוש"ע שם סעיף א ג: סג ו מיי פ"ה שם הלכה ב סמג עשין יט טור ושו"ע או"ח סי לד סעיף ד: סד ז מיי' שם הלכה ג מוש"ע שם סעיף ג: מוש"ע שם פעיף ה: סו ט י ומיי פייג שם הלי ון טושייע אוייה סיי פט מעיף ח נוסי לד מעיף טן: סו כ טוש"ע או"ח סי רפו סעיף כ:

רבינו חננאל

אימת מצלי אמר רבי יעקב אמר רב חסדא משעה שמהלך בדרך. עד כמה, פי עד כמה ילך ויתפלל. אמר רבי יעקב אמר רב חסרא אפילו אין דעתו לילך עד פרסה, יתפלל תפילת הדרך, וכל שכן יותר. אבל פחות לא. רבי דעתו מיושבת עליו. פי׳ אם ירד. אבוה דשמואל ולוי כי הוי בעי למיפק לאורהא הוו מקדמי ומצלי. משעלה עמוד השחר דיום הוא, ולא הגיע זמן תפלה עדין, שלא הגיע הנץ החמה, דס"ל דתפלה מעומד כרבנן דרשב"א דבסמוך, אבל מבעוד לילה אין לו להקדים להתפלל. ואבוה דשמואל להתפלל. האבור דשמהאל ולוי הוו דעבדי כתנא קמא, וכי הוו בעו למיפק באורחא, הוו מקדמי ומצלי מעומד קודם שיחזיקו בדרך, ולא הוו קרו קרוא הוו קרו קריאת כתנא קמא דהא אבוה דשמואל ולוי עבדו כותיה ומעשה רב. ור' שמעון בן אלעזר דאמר מיסמך גאולה לתפלה עדיף. לתפלה עדיף, היושה מיושב כדי שיסמוך גאולה לתפלה, יחיד הוא, ולא לתפלה, יחיד הוא, ולא אשכחן מאן דעבד כותיה. ורב אשי דאמר לא חזינא לרבנן קשישי דעבדי כי הא דאבוה דשמואל ולוי, לא אמר דלית הלכתא כוותייהו, אלא לא חזינא מאן דעבד הכי ואחמורי הוא דאחמיר אנפשיה. אומר אין תפלת המוספים אלא בחבר עיר. פי אין תפלת המוספין נוהגת אלא כחבר עיר, אין יחיד רשאי להתפלל תפלת מוספין כל עיקר, שאין תפלת מוספין נוהגת אלא כחבר עיר, בצבור והוא חבר עיר. פי מקום שמתחברין בני העיר ומתפללין. ר' יתודה אומר משמו כל מקום שיש חבר עיר היחיד פטור מתפלת המוספין, אין שם צכור מתפללין תפלת המוספין, המוספין, וזה פיי יחיד שלא בחבר עיר איכא בינייהו. וקיימא לן דאפילו יחיד . היכא דאיכא חבר עיר חייב בתפלת המוספין, דהא אמר ר' יוחנן אני ראיתי את ר' ינאי דצלי והדר צלי, ואוסימנא דהא צלוחא שניה מוסף צלי, ואע"ג דהוה תמן חבר עיר, דאמר חזי מאן דמסהיד עליה, כלומר ר' יוחנן מעיד עליו שנתברר לו שבשבתות וימים טובים תפלת שחרית קצרה שחרית ארוכה ושל מוספין קצרה ממנה, ואין אדם כר יוחגן טועה בכך.

אליבא דרבי אלעזר דאמר לא תקנוה אלא בעשרה יחיד זה פטור ולרבי יהודה אין יחיד פטור אלא במקום עשרה ששליח לבור פוטרו:

Dawn: 5:35	Earliest Shema- 6:05	Sunrise: 6:50
<u>עלות השחר</u>	<u>משיכיר את חבירו</u>	<u>נץ החמה</u>

With regard to prayer while traveling, the Gemara relates:

אבוה דשמואל ולוי כי הוו בעו למיפק לאורחא הוו מקדמי ומצלי וכי הוה מטי זמן קריאת שמע קרו

When Shmuel's father and Levi wanted to set out on a journey in the morning after Dawn, they would pray (the Amida) early before sunrise. When, during their journey, the time to recite Shema (closer to sunrise) would arrive, they recited it.

כמאן כי האי תנא דתניא השכים לצאת לדרך מביאין לו שופר ותוקע לולב ומנענע מגילה וקורא בה וכשיגיע זמן קריאת שמע קורא השכים לישב בקרון או בספינה מתפלל וכשיגיע זמן קריאת שמע קורא

The Gemara asks: In accordance with whose opinion did they do this? In accordance with this Tanna, as it was taught in the Beraita: One who rose early to set out on his path - they bring him a shofar and he sounds it, if it was Rosh HaShana; a lulav and he takes it on Sukkot; a Megilla, the Scroll of Esther, and he reads it on Purim (all before sunrise); and when the time comes to recite Shema, he recites it. So too, one who rose early to sit in a wagon or in a boat- he should pray, and when the time comes to recite Shema, he recites it.

רבי שמעון בן אלעזר אומר בין כך ובין כך קורא קריאת שמע ומתפלל כדי שיסמוך גאולה לתפלה

Rabbi Shimon ben Elazar, says: In either case, it is preferable to say Shema followed by the Amida in order to have Shema connected to the Amida.

במאי קמיפלגי מר סבר תפלה מעומד עדיף ומר סבר מסמך גאולה לתפלה עדיף

The Gemara explains: Regarding what do they disagree? The Gemara answers: This Sage, the first Tanna, holds that prayer while standing is preferable. Therefore, one should pray earlier, at home, while standing. This Sage, Rabbi Shimon ben Elazar, holds that the connecting of Shema to the Amida is preferable, even if in doing so one is unable to stand while praying.

We follow the opinion of the first Tanna and praying while standing is preferred even if it means you will pray early. But both opinions agree if you can get both shema followed by amida its better to wait for that.

On a similar note, the Gemara cites additional circumstances where Sages were forced to make exceptional arrangements to pray.

מרימר ומר זוטרא הוו מכנפי בי עשרה בשבתא דרגלא ומצלו והדר נפקי לפרקא

Mareimar and Mar Zutra would gather ten people on the Shabbat of the festival and pray and set out to deliver their lecture [pirka]. Due to the crowds that gathered to hear the lectures of the Sages on the festival, they were unable to pray at the proper time, so they were forced to pray earlier.

רב אשי מצלי בהדי צבורא ביחיד מיושב כי הוה אתי לביתיה הדר ומצלי מעומד אמרי ליה רבנן ולעביד מר כמרימר ומר זוטרא אמר להו טריחא לי מלתא ולעביד מר כאבוה דשמואל ולוי אמר להו לא חזינא להו לרבנן קשישי מינן דעבדי הכי:

In similar circumstances, Rav Ashi would pray with the congregation individually while seated, so that they would not notice that he was praying. Afterwards, when he would come to his house, he would pray again while standing in order to pray without distraction. The Sages said to him: The Master should do as Mareimar and Mar Zutra do, i.e., gather a prayer quorum at home to pray before the lecture. He said to them: It is burdensome to me to delay the lecture so much. The Sages said to him: The Master should do as Shmuel's father and Levi did and pray before sunrise. He said to them: I have not seen Sages older than us do that, indicating that this is not the accepted halakha.

Rav Ashi chose to pray sitting at the proper time in the correct order in which you say Shema followed by the Amida is preferred even if you may need to do it sitting.

RAV ASHI- PRAYED SITTING	MAR ZUTRA- MADE A MINYAN	SHMUEL FATHER- PRAYED
	AND THEN WENT	BEFORE SUNRISE

HALACHA:

<u>מרן- פט ח-</u>

בשעת הדחק כגון שצריך להשכים לדרך יכול להתפלל משעלה עמוד השחר וימתין מלקרות קריאת שמע עד שיגיע זמנה ואף על פי שאינו סומך גאולה לתפלה הכי עדיף שיתפלל בביתו מעומד ממה שיתפלל בזמנה והוא מהלך ויסמך גאולה לתפלה

In a dire situation, for example one has to travel one is allowed to pray the amida at home from dawn and wait to say shema at the correct time which is when you could see your friend from distance of four amot. Even though you will not be saying shema prior to the amida, at least youll be saying the Amida standing.

בשעת הדחק- אין השיירא ממתנת לו וסתם דרך אין יכול לכון בתפלה בין כשהוא מהלך ברגליו או יושב בעגלה או בספינה לפיכך אמרו חכמים שטוב יותר שיתפלל משעלה עמוד השחר אף שאינו עדיין עקר זמן תפלה וגם לא יוכל לסמך לתפלה כי לא יוכל לקרא אז קריאת שמע ועדיין לא הגיע זמנה עד שיכיר את חבירו בריחוק ד' אמות מכל מקום זהו טוב יותר משיתפלל בדרך בזמנו עם סמוכה גאולה לתפלה כי בביתו יוכל להתפלל בביתו

On the road- means there is time to travel and they are not waiting for you. Since we assume that one cannot concentrate while traveling its best for the person to pray at home at the crack of dawn rather than pray on the plane while standing.

<u>It comes out....</u>

Pray at home standing:

- If you are leaving your home after dawn- Maran says pray Amida at home without tallit and tefillin¹. When you reach משיכיר which is the earliest time you can wear your tallit and tefillin and say Shema, you pray the rest of the tefilla.
- If you are leaving your home after משיכיר pray everything at home. (this is the best option as you get both standing and סומך גאולה לתפלה)
- If you are already on your way before dawn, to which you will have to pray anyways sitting, you should wait till after sunrise to pray.

But keep in mind- Maran says if you pray sitting if you reach a place that you can pray standing within the time frame to still pray, you should pray again.

סימן צד-ט - מי שהוכרח להתפלל מיושב כשיוכל צריך לחזור ולהתפלל מעומד ואינו צריך להוסיף בה דבר

¹ One should not pray immediately at the crack of dawn but rather wait a few minutes after dawn to say the Amida. (האיר פני מזרח)

Two points:

1] The כף החיים based on the Ariza"l (kabbalh) writes that one should never pray out of order or skip, and he disagrees with Maran saying that one should not say Amida before Shema- These are his words –

צריך לומר כל ד' חלקי התפלה כדי להעלות מעולם יצירה לעולם אצילות ולכך לא נהגו לומר תפלת שמנה עשרה" ברכות"

As well, the Mishna berura does say that the custom is to try to get Shema followed by the Amida- סומך and just pray both, standing.

2] Also, if one anticipates that he will be arriving to a destination **with** enough time to say Amida but may need to say Shema at the earlier time should do so without the berachot of shema and may do so without his tefillin and when he prays later he prays everything.

30a

Sometimes it is necessary to recite the Prayers before the preferred time arrives. The Gemara discusses the laws for such cases:

אַרוּהָא לְמִיפַּק לְאוֹרְחָא — Shmuel's father and Levi, when they wished to set out on a journey early in the morning, הוו מַקְּדְמִי וּמְצַלֵּי — would pray the Shemoneh Esrei at home before day, וְבִי הָמָה מְטֵי זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע קַרו — and later on during the journey, when the time for reciting the Shema would arrive, they would recite it.

The Gemara asks:

— In accordance with whose opinion did they do this? [23]

The Gemara answers:

בי האי הַנָּא דְתַנֵּיא — In accordance with the following Tanna. For it has been taught in a Baraisa: קביאין לו שוֹפֶּר — If one arose early to set out on the way, מְבִיאִין לו שוֹפֶּר , דוֹפְעֵנְעַ — If one arose early to set out on the way. מְבִיאִין לו שוֹפֶּר אוֹפְּר בּוֹנְעַנַעַ — If one arose early to set out on the way. מְבִיאִין לו שוֹפֶּר אוֹפְרָע דְּחוֹפְעַ — A megillah (if it is Purim) and he reads from it. (If it is Succos) and he waves it; מְנִילָּה וְקוֹרָא בָּה וְקוֹרָא בָּה וְקוֹרָא בָּה וְקוֹרָא בָּה וֹנְיעֵּב בְּקְרוֹן אוֹ בִּסְפִינָה — He then begins traveling, and when the time for reciting the shema arrives, he recites it. (בְּשִׁינִיעַ וְמַן קְרִיאַת שְׁמַע קּוֹרָא the Shemoneh Esrei at home before setting out, מְתְפַלֵּל הַמְלַנְיִר אַמְן וְכִּן בְּרָשִׁיִּגִּיעַ וְמַן קְרִיאַת שְׁמַע קּוֹרָא , He prays the Shemoneh Esrei at home before setting out, וּבְשִׁיְגִיעַ וְמַן קְרִיאַת שְׁמַע קּוֹרָא , He recites it. בְּיִ בָּיְיִנִין וְכֵּן בֶּךְ בִּיִּי בְּיִבְיִנִין בַּן בּרְ וּבִין בַּךְ בּיִן בַּךְ וּבִין בַּךְ בִּי שִׁמְעוֹן בָּן אֶלְעָוֶר אוֹמְרַבְּלֵל — In either case, whether traveling by foot, or in a boat or wagon, בְּרִי שֻׁיִּסְמוֹךְ נְּאוֹלָה לֹתְפַלָּה לֹתְפַלָּה לֹתְפַלָּה לֹתְפַלָּה לִתְפַלָּה לֹתְפַלָּה לִתְפַלָּה לֹתְפַלָּה לֹתְפַלָּה לַתְפַלָּה לַתְפַלָּה לַתְפַלָּה לַתְפַלָּה Case The shema and prays while traveling, בּיִבּי שְׁיִסְמוֹךְ נְּאוֹלָה לֹתְפַלָּה לֹתְפַלָּה לֹתְפַלָּה The Prayer.

The Gemara explains the dispute:

תר סָבֶר הְפָלָה מְעוּמֶד עָדיף — Regarding what issue do they disagree? בְּמֵאי קָמִיפְלְגִי — One master (the Tanna Kamma) holds that reciting the Prayer while standing is preferable, ומר סְבַר מִסְמֵךְ גְּאוֹלָה לִתְפַלָּה עָדיף — while the other master (R' Shimon ben Elazar) holds that joining the redemption blessing to the Prayer is preferable. [27]

The Gemara cites the practice of various Amoraim in similar situations:

קרְיָּמָר וּמָר זוּטְרָא הָווּ מְכַּנְפֵּי בֵּי עֲשֶׁרָה בְּשֵׁבְּתִא דְּרְגְּלָא וּמְצֵלוּ — Mereimar and Mar Zutra would gather together ten people on the Sabbath preceding the festival and pray, וְהָדֵר נָבְּקֵי — and then they would go out to deliver the lecture. [28]

Another Amora had a different practice:

רב אַשִּׁי מְצַלֵּי בַּהָדֵי צָבּוּרָא בְּיָחִיד מְיוּשָׁב — **Rav Ashi,** on the Sabbath when he gave the lecture,

עני הָנִה (שְּלֵילִי מְעוּמֶר - When he would come home after the lecture, אָתִי לְבִיתִיה - he would pray again while standing, in order to recite the Prayer with more concentration. אָמְרִי לִיה - The Rabbis said to him: וְלֶעֲבִיד מֵר בְּמְרֵימֵר וֹמֵר וֹמֶרְא - Let the master do as Mereimar and Mar Zutra, who would pray early, before going to the lecture. אַמֵּר לְהוֹ - He replied: אָמֵר לְהוֹ - It is too troublesome for me to delay the lecture until after I pray. אַמִר לְהוֹ דְּשְבִּוֹה דְשְׁמוֹאֵל וְלֵוִי וֹלֵוֹי - Then, the Rabbis asked further, let the master do as Shmuel's father and Levi, who prayed just the Shemoneh Esrei beforehand. אַמֵר לְהוֹּ בַּאֲבוֹי הָבִי הָבִי הָבִי הָבִי הָבִי הָבִי הַבִּי הָבִי הַבּי הָבִי הַבּי הָבִי הַבּי הָבִי הַבּי הַבִּי הַבִּי הַבִּי הַבִּי הָבִי הַבִּי הַבִּי הַבִּי הַבִּי הָבִי הַבּי הַבִּי הַבִּי הַבִּי הַבִּי הַבִּי הָבִי הַבּי הָבִי הַבִּי הָבִי הַבִּי הָבִי הָבִי הַבּי הַבְּי הָבִי הַבּי הָבִי הָבּי הָבִי הָבִי הָבּי הָבִי הָבִי הָבּי הָבִי הָבִי הָבִי הָבּי הָבּי הָבִי הָבִי הָבּי הָבִי הָבִי הָבִי הָבִי הָבִי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבי הָבי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבוּ בּאַבוּי הָבּי הָבִי הָבִי הָבִי הָבּי הָבּי הָבוּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבִי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבִי הָבִי הָבּי הָבִי הָבּי הָבִי הָבִי הָבִי הָבִי הָבִי הָבּי הָבּי הָבּי הָבִי הָבּי הָבִי הָבּי הָבּי הָבּי הָבּי הָבִי הָבּי הַבּי הַבּי הַבּי הַבּי הַבּי הַבּי הַבְּי הַבְּי הָבִי הָּב בּי הַבּי הַבּי הַבּי הַבּי הָבִי הָבּי הָבִי הַבְּי הָּבִי הָּבּי הַבְּי הָבּי הָבִי הָבּי הָבִי הַבּי הַבּי הַבּי הַּי בּי הָבִי הָּב בְּי הַבְּי הָבִי הָּבּי הָּבִי הָּבּי הָבִי הַבְּי הַבְּי הַבְּי הָבִי הַבְּי הַבְּי הָבִי הָּב בּי הַּי בְּי הַבְּי הָב בּי הַבְּי הָבִי הָּבְי הָּבִי הָּבְי הַּבְּי הַּיּי בְּיוּ